

[Bækgaard.]

nyder i By og paa Land. Der har været en Del Stigning i de fulde 4 Aar, for hvilke vi har Regnskab, en Stigning, som har været stærkere i Landkommunerne end i Bykommunerne, men enhver, der kender Forholdene ude omkring i Landet, vil være nogenlunde overbevist om, at denne Stigning mere hidrører fra det, der kommer ind under: lønnet Sygepleje i Hjemmet — en Post, der gik ud af Loven i 1927 —, end fra Hospitalsudgifterne. Jeg tror ikke, Landkommunerne benytter Hospitalerne saa stærkt som Bykommunerne; jo nærmere man bor ved et Hospital, des mere vil man benytte sig deraf. Jeg tror, som sagt, der er den Forskel paa Landkommuner og Bykommuner, at Landkommunernes Udgifter mere hidrører fra det, der kan betegnes som: lønnet Sygepleje i Hjemmet, og derfor er det absolut forkert at slutte ud fra Bykommunernes Forhold. Efter Ministerens Tal skulde Landkommunernes Udgifter til personlige Tillæg udenfor Hospitalsudgifter m. v. kun udgøre en Trediedel eller en Fjerdedel af Hospitalsudgifterne, og det er efter min Opfattelse ikke Tilfældet. Jeg tror, de gennemsnitlig endog udgør en lige saa stor Part som Hospitalsudgifterne, og naar vi holder os til det halve Aar, som Ministeren har gjort, saa udgør de samlede Udgifter til § 5, 1ste Stykke, 8,8 pCt. af Taksternes Beløb, medens Hospitalsudgifterne alene efter Ministerens Oplysninger bliver 6,4 pCt. Den Margin, der er mellem 6,4 og 8,8 pCt., er efter min Mening for lille til de øvrige Udgifter; jeg tror, de andrager en større Part. Jeg tror derfor, Hospitalsudgifterne ligger gennemsnitlig under 5 pCt. i Stedet for, som Ministeren er gaaet ud fra, 6,4 pCt. Men der kan være en Del Kommuner, som kommer over de 5 pCt. Derfor er den Ændring gjort, som er indsat. Jeg tror ikke, dette repræsenterer nær saa stort et Beløb i Penge, som Ministeren mener.

Tvede: Om Realiteten er vi alle enige: at det nu foreliggende Ændringsforslag skal føres igennem; saa der er egentlig ikke mere at sige med Hensyn til selve Ændringsforslaget. Men naar jeg har bedt om Ordet, er det, fordi den højtærede Minister kom med enkelte Bemærkninger, hvoraf nogle var rettet direkte til det konservative Folkeparti. Inden jeg kommer ind paa det, maa jeg først sige, at det var vist ganske overflødig, at den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at de Penge, der her tales

om at bevilge, ikke var Penge, Ministeriets Medlemmer vil faa. Den Slags Bemærkninger er ganske overflødige, thi vi er alle sammen klar paa, hvad Formaalet er med Lovforslaget.

Den højtærede Minister sagde, at han forstod egentlig ikke rigtig en Udtalelse af det konservative Mindretal i Betænkningen; men bagefter sagde han alligevel, at han forstod den jo nok. Ja, den højtærede Minister forstaar jo nok, at det konservative Folkeparti er utilbøjeligt til at gaa ind i en Forhandling om Enkeltheder i de forskellige sociale Love samtidig med, at der bebudes et stort, samlet Lovforslag derom; det er, fordi vi ikke ønsker at foregribe noget ved at gaa ind paa disse Enkeltheder. Nu ser man allerede af det foreliggende Forslag, hvor vanskeligt det er at gøre det, for nu har vi i Udvalget gjort Beregninger, haft Tal fremme, som den ærede Ordfører (Bækgaard) lige har omtalt, og derved er vi kommet til, at der med dette Ændringsforslag skulde være forbundet den og den Udgift. Men den højtærede Minister mener, at det i Stedet for at dreje sig om saadant noget som 700 000 Kr. vil blive 1 100 000 Kr. Allerede den Divergens vil vise, hvor farligt det er at begynde at ændre Enkeltheder. Derfor tror jeg, at man helst maa se det hele under eet for at faa Overblik over det. Det er ganske rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at Lovforslaget her er fremsat, fordi de, der trænger til det, Aldersrentenyderne, ikke kan vente med at faa en Brændselshjælp. Men der er ogsaa en anden Side af Sagen, som jeg fremhævede ved første Behandling: at Pengene til den sociale Lovgivning skal skaffes til Veje. Hvorledes det skal ske, foreligger der intet om. Det maa blive fra andre Dele af Befolkningen, den Del, som Samfundet slet ikke kan undvære, den skatteyndende Del. Derfor mener jeg, at vi, foruden at vi ser paa den ene Side, ogsaa maa se paa den anden Side: hvorfra Midlerne skal komme.

Nu er dette Ændringsforslag i økonomisk Henseende ikke større end, at den dermed forbundne Udgift uden større Vanskelighed kan udredes af det offentliges løbende Indtægter. Derfor er vi gaaet med til det. Men, som sagt, Bevæggrunden til, at vi i det hele er utilbøjelige til at gaa ind i en Forhandling om Enkeltheder, er, at vi ikke har set det store, samlede Lovforslag. — Jeg tillader mig hermed at anbefale Ændringsforslaget til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.